

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola I. Gregorii Papae IX. Ad Omnes Fideles. De negotiis terrae
sanctae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

Turcarū rege solus citra consensum ac scitum principum imperii decennales inducias contraxit. Huius pontificis & Raimundi Barcinonensis Dominicani ordinis generalis a Clemente octauo in sanctorum numerum relati opera quinque libri decretalium collecti fuerunt. Cumque post Fridericum secundo excommunicatum, factione Gibellinorum, quibus Gibel partes Casareanas sectatus præerat, multæ ciuitates Italia a pontifice deficerent, iamque ipsa Roma idem meditaretur, delatis per Urbem sanctorum apostolorum Petri & Pauli capitibus, habitaque oratione pulcherrima, non tantum populum compefcuit, verum etiam ad arma sumenda contra Fridericum, qui iam mœnibus Urbis imminebat, eundem commouit.

Eiusdem pontificis temporibus theologi Parisienses post longam disputationem diffiniuerunt, sine peccato mortali neminem posse habere duo beneficia, quorum alterum ad sustentationem est sufficiens. Hoc tempore, inquit chronicon Hirsaugiense, hæreticorum multorum, qui diu in occulto latuerant in Alemannia, Italia, & maxime in Longobardia, fuit detecta impietas, & complures ex iis igne combusti sunt. Sectam Nicolaitarum profitebantur, erantque iis matres, vxores & filia omnibus semper communes: ecclesiam & prælatos contemnebant: carnes etiam in quadragesima manducabant: captiuitatem etiam episcoporum, ad indictum Romæ Concilium accedere volentium, pontifex optimus tam ægre tulit, vt præ nimio animi dolore vir prope centenarius obierit vndecimo Kalendas Septembris, anno Christi nati 1241. cum sedi apostolicæ quatuordecim annis, quatuor mensibus, & viginti sex diebus præfuisset.

EPISTOLA I.

GREGORII PAPÆ IX.

AD OMNES FIDELES.

De negotiis terræ sanctæ.

Gregorius episcopus seruus seruorum Dei omnibus Christi fidelibus salutem & apostolicam benedictionem.

NOVERIT vniuersitas vestra, nos de partibus transmarinis sub hac forma literas suscepisse:

Concil. Tom. 28.

Mm ij

G. miseratione diuina patriarcha Hierosolymitanus, humilis & indignus apostolicæ sedis legatus, P. Casariensis, N. Narrensis, & N. Narbonensis archiepiscopi, P. Vintoniensis, & V. Exoniensis episcopi, hospitalis sancti Ioannis, domus militiæ templi, & hospitalis Teutonicorum magistri, omnibus has literas inspecturis in Domino Iesu salutem.

Vniuersitati vestræ necessitatem nostram instantissimam, & Iesu Christi, qui pro vniuersis fidelibus sanguinem suum fudit, negotium cogimur intimare. Non enim absque intimantis feruore, ac multiplici lacrymarum effusione accidit, quod, sicut sperabamus communiter, in passagio Augusti nuper præteriti, serenissimus vir dominus imperator, vt promiserat, in Syriam non transiit. Quo audito, illi qui iam aduentum eius præuenerant peregrini in eisdem partibus, audientes quod dictus imperator non venerat in passagio memorato, plusquam quadraginta millia virorum fortium, in eisdem nauibus, in quibus transierant, redierunt; magis in homine quam in Domino confidentes. Ibi tamen, post eorum recessum, octingenti fere milites remanserunt, clamantes vnanimiter, & dicentes: Vel treugas rumpamus, vel communiter recedamus. Qui non sine magna difficultate detenti hac occasione fuerunt; quia vir nobilis dux de Lemburgo ex parte domini imperatoris erat exercitui præficiendus. Habito igitur concilio virorum prudentium, & præcipue domus hospitalis, & templi, ac hospitalis Alemannorū, de treuga rumpenda, præfatus dux faceret quod Christianitati ac terræ sanctæ videretur potius expedire. Sicque accidit quod dux requisitis super hæc consiliis, & receptis, die quadam specialiter ad hoc assignata comparuit coram nobis & quibusdam nobilibus terræ illius, vbi proposuit publice quod volebat treugam infringere; & qualiter vtilius ac melius in hac parte valeret procedere, ipsorum auxilium & consilium implorabat. Verum cum ipsi duci & quibusdam consiliariis suis diceretur, quod treugam periculosum esset infringere, & cum fuisset iuramento firmata, penitus inhonestum; responderunt quod dominus papa excommunicauerat omnes Crucesignatos qui in isto passagio non transirent, qui sciebat adhuc treugam

per biennium duraturam : ac per hoc intelligebant , quod volebat treugam non seruari , nec ipsi peregrini ibi remanere volebant aliquatenus otiosi . Erant & multi qui dicebant , quod si contingeret recedere peregrinos , post recessum eorum in eos insurgerent Saraceni , treuga non obstante . Mouit præterea quosdam , quod Coradinus cum dominis de Haman , & de Camele , & Halaph , grauissimam haberet guerram : vnde plus solito timet , ne ipsa treuga a Christianis frangatur . Quod si fieret , credebatur quod Coradinus , cum videret guerris se vndique coarctatum , deberet inde verisimiliter procedere verbum pacis . Habito igitur super his longo deliberationis tractatu , tandem vnus fuit omnibus spiritus , & vox vna , in sanctam tendere ciuitatem , quam Dominus Iesus Christus proprio sanguine consecrauit . Et vt facilius ad eam haberetur accessus , fuit communiter ordinatum , vt primo Cæsarea , & inde Ioppa muniantur ; quod ante passagium Augusti sequentis procul dubio posse fieri sperabatur : & tunc hieme sequenti in domum Domini cum ipsius adiutorio latantes valeant proficisci . Fuit autem hæc publicata prouisio extra ciuitatem Acon , instante festo apostolorum Simonis & Iudæ , astantibus peregrinis omnibus : vbi solenniter est imperatum , vt essent omnes parati in crastino omnium sanctorum , versus Cæsaream profecturi . Quod audientes peregrini , qui consilium ignorabant , quod exercitus tractatum haberet , firmatis munitionibus prædictis in Ierusalem procedendi , tanta subito erant deuotione succensi , quod excitauerunt oculos ad abundantiam lacrymarum : vt videbatur cuilibet se Spiritus sancti gratia adeo roboratum , quod vnus posset mille , & duo decem millia superare . Non igitur oportet vt deuotioni vestræ multis supplicationibus insistamus , vbi tantæ necessitatis euidentis instantia pro se clamat , sibi que subueniri postulat indilate : quia mora ad se trahit periculum , & festinatio plurimum erit fructuosa . Clamat autem ad singulos Christi sanguis de terra , supplicat paruus & humilis exercitus , sed deuotus , sibi celeriter subueniri : sperans in Domino , & confidens , quod negotium humiliter inchoatum , debeat ipso concedente feliciter terminari .

Vniuersi igitur & singuli , qui Christum induistis per

fidem, viriliter accingimini ad terræ sanctæ succursum; cum hic causa communis agatur; vestra scilicet fidei, ac totius fidei Christianæ. Nos enim promotioni huius negotii, prouisore Domino & auctore, non cessamus intendere; sperantes fiducialiter, quod in manibus fidelium fideliter perseuerantium res debeat prosperari. Data Laterani, x. Kalendas Ianuarii, pontificatus nostri anno i.

EPISTOLA II.

GREGORII PAPÆ IX.

AD STEPHANVM ARCHIEPISCOPVM
CANTVARIENSEM.

De sententia in imperatorem lata.

*Gregorius episcopus seruus seruorum Dei Stephano Cantuariensi
archiepiscopo salutem & apostolicam benedictionem.*

IN maris amplitudine spatiosa nauicula Petri posita, vel potius exposita turbinibus tempestatum, sic iugiter procellis & fluctibus agitatur, vt eius gubernatores ac remiges vix contingat aliquando inter inundantium imbrium angustias respirare, vix Charybdis voragines transire, vix a Scylla declinare. Nam si quandoque prospero flatu plenis velis ad portum vehitur, subito ventus irruens ex aduerso, impulsus ab illo cuius halitus ardere facit, ad altitudinem maris & turbulentum profunditatis Oceanum nauis rapitur, quæ cinctâ fluctibus mergitur, nec submergitur: quia in ea Dominus residens, discipulorum tandem clamoribus excitatur, dum fugat spiritus insufflantes, & mari ventisque imperat: fit tranquillum. Quatuor quidem procellæ quatiunt nauem istam. Nam perfida paganorum turba terram inclytam, Christi sanguine consecratam, impie detinere contendunt: rabies tyrannorum, temporalia rapiens, exterminat iustitiam, & conculcat ecclesiasticam libertatem: hæreticorum insania Christi tunicam scindere nititur, & subuertere fidei sacramentum: falsorum fratrum & filiorum dolosa peruersitas concutit viscera, & latus dilacerat matris suæ. Sicque foris pugna, intus timores: extra interficit gladius, & domibus mors similiter intentatur. Sicque frequenter fit,